

ચાની છલકતી ઘાલી

એક આધ્યાત્મિક સાધક જે, ઉત્સુકતાપૂર્વક નિર્વાણની શોધમાં હતો અને એણે ઘણા વર્ષો સાધના અને જ્ઞાન પ્રાપ્તિ માટે કાઢ્યા, એને એવું લાગ્યું કે હવે તે અંતિમ ચરણ માટે તૈયાર છે. એને માટે તે એવા ગુરુની શોધમાં નીકળી પડ્યો જે એને નિર્વાણ આપી શકે. બધાએ એને કહ્યું કે, એક ખાસ પહાડની ટોચ ઉપર એક પ્રબુદ્ધ ગુરુ રહે છે જે પોતાના ભક્તો અને શિષ્યોને નિર્વાણ અપાવી શકે છે. સાધક ઘણા અઠવાડિયાઓની પદ્યાત્મા કર્યા બાદ પહાડની ટોચ ઉપર રહેતા ગુરુની ગુફા સુધી પહોંચ્યો. ત્યાં તે ગુરુના ચરણમાં જૂફી ગયો અને એણે નિર્વાણ પ્રાપ્ત કરવાની તીવ્ર ઈચ્છા જાહેર કરી. સાધકે એના બાદ ગુરુને એ બધી સાધનાઓની બાબતમાં કહ્યું જે એણે શીખી હતી, જે એણે અનુભવ કર્યા હતો અને એને અનુસાર હજુ સુધી એણે પ્રાપ્ત કરવાનું બાકી હતું.

ગુરુએ શાંતિથી એની બધી વાતો સાંભળી. જ્યારે સાધકનો પોતાનો આધ્યાત્મિક અનુભવોનો કિરસો પૂરો થઈ ગયો ત્યારે ગુરુએ કહ્યું “એક કપ ચા પીએ” સાધક હેરાન થઈ ગયો, “એક કપ ચા યા?” એણે બૂમ પાડી, “મેં વર્ષો સુધી સાધના કરી, અભ્યાસ કર્યો, મહિનાઓ સુધી શોધતો રહ્યો, કેટલા અઠવાડિયા સુધી પૈદલ ચાલીને આપના સુધી પહોંચ્યો છું કે, આપ મને આખરમાં નિર્વાણ આપી શકો. મને એક કપ ચા નહીં જોઈએ. મને મોક્ષ જોઈએ.

પરંતુ ગુરુએ શાંતિપૂર્વક એ વાત ઉપર જોર આપ્યું કે મહેમાન પહેલા એક કપ ચા પીએ. ગુરુએ જમીન ઉપર સાધકની બાજુમાં એક કપ રાખ્યો અને કિટલીમાંથી ચા કપમાં નાખવા લાગ્યા. જ્યારે ચાનો કપ ઉપર સુધી ભરાઈ ગયો તો પણ ગુરુ રોકાયા નહીં, પરંતુ એમણે કપમાં ચા નાખવાનું ચાલુ રાખ્યું. પરિણામ રૂપે ચા બહાર નીકળીને રકાબીમાંથી ફરીથી ચા બહાર નીકળીને ગુફાની જમીન ઉપર ઢોળાવા લાગ્યી.

“ઊભા રહો” સાધકે બૂમ પાડી. કપ ભરાઈ ગયો છે. એમાં હવે વધારે ચા નહીં સમાઈ શકે. મહેરબાની કરીને ચા નાખવાનું બંધ કરો. તે જમીન ઉપર વર્થ ઢોળાઈ રહી છે.

ગુરુ બેસી ગયા અને એમણે સાધકને કહ્યું “તમે આ ચાના કપની જેમ છો. તમે પોતે પોતાના જ્ઞાનથી એટલા ભરાયેલા છો, તમે વિચારો છો, જે તમે જોયું છે અને તમારા પ્રમાણો જે તમને જોઈએ છે અને એટલે મારા માટે તમને કંઈ પણ શીખવાડવાની કોઈ ગુજરીંશ નથી.

જ્યાં સુધી તમે પોતે આ અહંકારથી અને આ બ્રાંતિમાંથી મુક્ત નહીં થાઓ, મારી શિક્ષા આ જમીન પર પડેલી ચાની જેમ વર્થ જશે. હે જ્ઞાનપિપાસુ, તું મારી પાસે આ શાસોચ્છ્વાસના અભ્યાસના પ્રાચીન જ્ઞાનને ગૃહણ કરવા આવ !

બ્રહ્મવિદ્યાનો ઉદ્ભવ

સમયના પ્રવાહમાં આધ્યાત્મિક શ્વસન કિયાઓની માચીન વિદ્યાનું ઉદ્ગમ ખોવાઈ ગયું છે. એના સંબંધિત જેકેંદ્ર પણ જાણકારી આપણાને પ્રાપ્ત છે એનો સમય પણ ઓછામાં ઓછો ૧૦૦૦ વર્ષ જૂનો છે.

એ સમય નાલંદા વિશ્વવિદ્યાલય જગપ્રસિદ્ધ બૌધિક અભ્યાસનું કેન્દ્ર હતું અને ગુરુ પદ્ધતિસંભવ (૭૩૦ એ.ડી. - ૮૦૫ એ.ડી.) એક મહાન તાંત્રિક અને યોગી, યોગ અને દર્શનશાસ્ત્ર વિભાગના મુખ્ય હતા. અને નાલંદાના દંતકથાઓના પ્રમાણો એમણે વિદેશી આકમણકારિયો દ્વારા નાલંદાનો ધ્વંસ પહેલેથી જ ભાખી લીધો હતો. માટે પોતાના કોઈ કોઈ ચુનેલા વિદ્યાર્થીઓ સાથે તિબેટમાં આવીને રવ્યા. એમની આ પવિત્ર વિદ્યાનું ગુપ્તદાન પેઢીઓથી ફક્ત એમના ચુનેલા શિષ્યોને આપવામાં આવતું હતું. આ વિદ્યાનો એક મહત્વપૂર્ણ હિસ્સો એ હતો કે આ શક્તિશાળી શ્વસન કિયાઓ જેની રચના માનવને પોતાની સર્વશ્રેષ્ઠ કાર્યક્ષમતા મેળવવામાં મદદ કરવાના હેતુથી કરાયેલી હતી. આ શ્વસકિયાઓને તિબેટના મધ્યમાં ભણતા પદ્ધિમના એક સાધક, જેમનું નામ એડવિન જે. ડિંગલ હતું, એમણે પ્રભુત્વ મેળવ્યું. થોડા સમય પછી તે પોતાના દેશમાં ચાલી ગયા અને ત્યાં જઈને તેમણે આ શ્વસન કિયાઓના આધાર ઉપર એક પાઠ્યકમની રચના કરી. એને તે પોતાના વિદ્યાર્થીઓને અને આધ્યાત્મિક સાધકોને પાઠ્યકમ પત્રવ્યવહારના માધ્યમથી શીખવાડવા લાગ્યા.

મુંબઈમાં કે.એસ. રામનાથને આ પાઠ્યકમ પત્રવ્યવહારના માધ્યમથી પૂર્ણ કર્યો અને એને અહીં શીખવાડવાની અનુમતી પ્રાપ્ત કરી. એમણે આને બ્રહ્મવિદ્યાના આરંભિક સામૂહિક અભ્યાસનું નામ આપ્યું અને બ્રહ્મવિદ્યા સંસ્થાનની સ્થાપના કરી. આ પાઠ્યકમ મુંબઈમાં વ્યાખ્યાનના દ્વારા અને પત્રવ્યવહાર પાઠ્યકમના દ્વારા પણ જ્ઞાન મેળવવા આતુર બધા લોકો ગૃહણ કરવા લાગ્યા.

બ્રહ્મવિદ્યા પાઠ્યકમની રચના આઠ શસન કિયાઓ અને એના સંબંધિત સમર્થન વાક્યોથી કરાઈ ગઈ છે. તે પ્રાણાયામથી આરંભ અને ધ્યાનથી પૂર્ણ થાય છે. રામનાથનજીના શબ્દોમાં, “આની રચના ‘જીવન શું છે’ એનો ઉદ્દ્દેશ્વ ક્યાંથી થયો, અને એની નિરંતરતા શું છે - એનું જ્ઞાન પામવા માટે કરવામાં આવી છે. શ્રી રામનાથજીના શિષ્યોમાંથી એક શિષ્ય જાસ્તિસ શ્રી એમ. એલ. દુધાતે ગાણ વર્ષ સુધી આની શિક્ષા પ્રાપ્ત કરીને સાધના કરી અને પછી મુંબઈમાં ૧૯૮૫માં સ્વતંત્ર રીતે જુદી જુદી જ્યોતિઃપ્રાણાઓમાં આ પાઠ્યકમને શીખવાડવાનું શરૂ કર્યું.

મેં એમના નીચે આ પાઠ્યકમનું અધ્યયન કર્યું. આનો અભ્યાસ કરતા મને (૧૯૮૫)માં પોતાની જે સમજ અને જગૃતિ પ્રાપ્ત થઈ અને ચક્ષુજ્ઞાનના રૂપમાં મેં જે કંઈપણ જોયું એનું વર્ણન મારા પ્રત્યક્ષ અનુભવો અને નોંધનીય દસ્તિકોણને મેં આ પુસ્તકમાં રજૂ કર્યું છે. પરમ સત્યને મેળવવા માટે શસન કિયાઓના અભ્યાસ દરમિયાન મનુષ્યના શરીર અને મનમાં શું પરિવર્તન આવે છે એનું ચિત્રણ આ પુસ્તકમાં કરેલ છે. મારા અનુભવોના આધાર ઉપર અને મારી અમૂલ્ય આંતરિક દસ્તિના બણથી મને ઊડાણમાં જવા મદદ મળી જે મેં આ પુસ્તકમાં સંકલિત કરી છે.

આંઠ આધ્યાત્મિક શસન કિયાઓનાં ગંભીર અને સમર્પિત અભ્યાસનો અધ્યયન કરનારને ઊડા આધ્યાત્મના અભ્યાસને ખુલ્લું કરીને સ્વરૂપાંતર લાવે છે. જેનાથી અધ્યયન કરનારમાં પરિવર્તન આવે છે. આના પરિણામે મનુષ્યમાં ગંભીરતા આવે છે, રચનાભક્તાની વૃદ્ધિ જણાય છે અને તંદુરસ્તીમાં વૃદ્ધિનો અનુભવ થાય છે. આ રચનાની વ્યવસ્થા એવી રીતે ગોઠવાઈ છે કે, તમારી જિંદગીમાં દરેક સ્તરે વિસ્તારપૂર્વક નિપુણતા લાવવા માટે જરૂરી ડગલા પૂરા પાડે છે.

આ અભ્યાસમાં આવત્તા ક્રમ (૧) પ્રાણાયામ (૨) આંઠ શસન કિયાઓ (૩) સમર્થનો (૪) ધ્યાન.

આધ્યાત્મિક અત્યાસની પરંપરાઓ

પ્રાચીન સમય દરમિયાન દર્શનશાસ્ત્ર અને ગૂઠવિદ્યા શીખવાડવાને માટે તે વખતની પરિસ્થિતિ અને મનુષ્યની માનસિકતાના આધાર ઉપર એને અનુરૂપ શિક્ષાની પ્રણાલી તૈયાર કરાઈ હતી. એના ઉપરાંત સાધકને શારીરિક, માનસિક અને ભાવનાત્મક વૃત્તિઓમાં સંતુલન સ્થાપિત કરીને સાધનામાં પ્રગતિ કરવામાં બહુ વર્ષો લાગતા હતા. સાધકોને દૈનિક જીવન ત્યાગીનેદૂર આશ્રમમાં ગુરુની શરણમાં જઈને સમર્પિત ભાવનાથી અનુશાસનપૂર્વક આ શિક્ષાને પ્રાપ્ત કરવી પડતી હતી. હવે એ પરિસ્થિતિ બદલાઈ ગઈ છે અને જે જ્ઞાન પહેલા ફક્ત ગણાયેલા વિરોષ લોકોને જ ઉપલબ્ધ હતું તે હવે આપણી ચેતનામાં જડપથી વિકાસ હોવાને કારણે સર્વસામાન્ય જનતાને આપવામાં આવી રહ્યું છે. જે જ્ઞાન પહેલા ગુપ્ત અને સુરક્ષિત ર્ખાતું હતું તે હવે સાધકોની મોટી સંખ્યામાં મદદ કરવાના હેતુથી, જુદા જુદા માર્ગો અને પદ્ધતિઓ દ્વારા વહેંચાતું જાય છે. મને મળેલો આ જ્ઞાનનો અનુભવ મેં દૈનિકના રૂપમાં લખીને ‘ધ કુંડલીની ટ્રિલોજી’ નામના પુસ્તકમાં સંગ્રહિત કર્યું. આ માનવશરીર, મન અને બુદ્ધિને પરિવર્તિત કરવાની પ્રક્રિયામાં કુંડલીનીની ગતિવિધિને રજૂ કરે છે, જો કોઈ સાધક સંપૂર્ણ શ્રદ્ધાથી સમર્પણ કરે છે તો બ્રહ્માંડિય શક્તિ ગુરુના રૂપમાં એ સાધકને માર્ગદર્શક મોકદે છે.

ઓશ્રો કહે છે કે ‘ગુરુ’ કોઈ વ્યક્તિ નથી, પરંતુ એક તત્ત્વ છે. એ તત્ત્વ નિભિત બનીને કાર્ય કરે છે. એના અસ્તિત્વ માત્રથી બધું ઘટે છે. વાસ્તવિકતામાં એ સાધક ઉપર આધાર રાખે છે. અગર સાધકની તીવ્ર ઈચ્છા થઈ તો એની આજુભાજુની પરિસ્થિતિઓમાંથી પણ એને આધ્યાત્મિક માર્ગદર્શન મળશે. જો એની ઉત્કંઠા તીવ્ર નહીં હોય તો એની પ્રગતિ પોતાની મેળે ઓછી થતી જતી હશે. એની પ્રગતિ એની ઈચ્છાની તીવ્રતા ઉપર નિર્ભર કરે છે.

તમારી સાધના – રોજનો અભ્યાસ

તમારી રોજની સાધના અને અભ્યાસ આરંભ કરવાની પહેલા તમારે તમારા સદ્ગુરુનું આવાહન કરવું જોઈએ. જે સદ્ગુરુ પાસેથી તમે દીક્ષા પ્રાપ્ત કરી છે એમનું સ્મરણ સાધના શરૂ કરતી વખતે અને સમાપ્તિ પર કરવું જોઈએ. જો તમારા કોઈ ગુરુ ન હોય તો તમે જેને પૂજો છો અથવા તમે જેને સન્માન આપો છો તેનું તમે આદ્વાહન કરી શકો છો. તમને મળેલા જ્ઞાન અને માર્ગદર્શનને માટે એમનો આભાર પ્રગટ કરવાની પ્રક્રિયાથી એક અત્યંત ઊર્જા ક્ષેત્ર તૈયાર થાય છે અને નકારાત્મક ઊર્જા સકારાત્મક ઊર્જામાં પરિવર્તિત થાય છે. એવી કોઈપણ પરિસ્થિતિ નથી જે શક્તિશાળી આભાર પ્રદર્શિત કરીને સુધારી ન શકીએ.

તમે એ વાતનું ધ્યાન રાખો કે, પ્રારંભમાં ભલે તમને આની અનુભૂતિ ન હોય, પરંતુ તમારું માર્ગદર્શન કરતું જાય છે. વિચારોમાં એક ઊર્જા હોય છે અને બધા વિચારોનો એક આકાર હોય છે. માટે જે ક્ષણ તમે સદ્ગુરુનું સ્મરણ કરો છો તે ક્ષણો તે પ્રગટ થઈ જાય છે. જો અભ્યાસ દરમિયાન તમને કોઈ શંકા થાય તો થોડીવાર વિશ્રાંતિ લો અને ફરીથી માર્ગદર્શનની યાચના કરો. તમને સહાયતા અવશ્ય મળશે.

આ માર્ગદર્શન કોઈપણ રૂપમાં મળી શકે છે. એક પુસ્તકના માધ્યમથી, કોઈ મિત્ર સાથે ચર્ચા દરમિયાન અથવા અચાનક કોઈ વિચારના રૂપમાં. કોઈ પણ પ્રશ્ન અથવા શંકા સમાધાન શિવાય નથી રહેતું. ક્યારેક તરત તો ક્યારેક થોડા સમય બાદ ઉત્તર મળે છે. આનો મૂળ હેતુ એ છે કે, મારે દૃઢતાપૂર્વક વિશ્વાસ રાખવાનો છે, હળવાશ અનુભવવાની છે અને સમર્પિત ભાવનાનું જ્ઞાન રાખવાનું કે કોઈ પણ સંજોગોમાં મન સંભાળવામાં આવશે. જો તમને કોઈ પણ પ્રકારના અનુભવ થાય છે તો તેને માટે વિચાર કરીને એમાં ન ઉલઝવું જોઈએ. જે રીતે વિચારો આવતા જતા હોય છે એવી રીતે આ અનુભવોને પણ આવવા જવા દેવા જોઈએ કારણ કે તે વારંવાર ફરીને પાછા નહોં આવે. જેમ આવે છે તેમ જ જશે. એ અનુભવોમાં ઉલઝીને તમારી પ્રગતિ સીમિત થઈ જશે.

તમારા હાથમાં આવેલું આ પુસ્તક એક એવા સમય પર તમારી પાસે આવ્યું છે જ્યારે તમે તમારી પ્રગતિ માટે કોઈપણ પડકાર અને જવાબદારી લેવા તૈયાર થઈ ગયા હોવ, આ રીતે મનુષ્યની માનસિક વિચાર કરવાની શમતા એક એવા ઉચ્ચ મુકામ ઉપર પહોંચી ગઈ છે કે વિચારોને તીવ્ર ગતિથી ફળિભૂત કરવાની શમતા એનામાં આવી ગઈ છે.

સાધકની પાસેથી ઉદેશ્યની સ્પષ્ટતા, સમર્પણની ભાવના અને દઢ નિશ્ચય - આ ગુણોની અપેક્ષા કરવામાં આવે છે. અગર તમે શ્રદ્ધાપૂર્વક સમર્પિત ભાવના સાથે અભ્યાસ અને સાધના કરી રહ્યા હો તો તમારા ગુરુદ્વારા તમને માર્ગદર્શન જરૂર મળશે.

તમારો રોજિંદા જીવનમાં કોઈ પણ પ્રકારના બદલાવની આવશ્યકતા નથી. તમે રોજની દિનચર્યા અને પરિવારની જમ્બેદારી નિભાવી શકો છો. આહાર ઉપર પણ કોઈ પ્રતિબંધ નથી. ફક્ત કોઈપણ વાતમાં કોઈપણ પ્રકારની અતિ નહીં કરવી. તમારો રોજિંદો અભ્યાસ એક સુનિશ્ચિત જગ્યા ઉપર અને સુનિશ્ચિત સમય ઉપર કરવો આવશ્યક છે. તમારા અભ્યાસને કારણો એ સ્થાન ઉપર એક પ્રકારના સ્પંદન તૈયાર થાય છે. જેણે કારણ તમને તમારી પ્રગતિમાં સહાયતા મળે છે. આ રીતે તમને મળનારું માર્ગદર્શન પણ એ જ સુનિશ્ચિત સમય પર ત્યાં મોકલવામાં આવે છે. જો તમારો અભ્યાસ અનિયમિત હશે તો એનાથી મળનારો લાભ પણ અનિયમિત હશે. તમારી પ્રગતિ એક સંયોજિત સુસંગત રીતે નહીં હોય. જેવી રીતે તમે પાઠશાળામાં નિયમોનું પાલન કરો છો એવી રીતે અહીં પણ નિયમોનું પાલન કરો એવી અપેક્ષા તમારી પસેથી રાખવામાં આવે છે. આ વાતનું પણ ધ્યાન રાખો કે જો તમારો અભ્યાસ ખંડિત હશે તો તમને મળનારો લાભ પણ ખંડિત હશે અથવા ક્યારેક જરાપણ લાભ નહીં થાય. તમે જો ગંભીરતાપૂર્વક મનથી અભ્યાસ કરનારા સાધક નથી તો ગુરુ પણ તમને શીખવાડવા રુચિ નહીં લે. એમની પાસે મનથી સાધના કરનારા બીજા અનેક શિષ્યો છે, તે એમનું માર્ગદર્શન કરશે. આ અભ્યાસ રમત નથી જે તમે રમો છો, પરંતુ ગંભીર સાધના છે.

જ્યારે મેં મારી સાધના શરૂ કરી ત્યારે મારી સામે એક નિશ્ચિત લક્ષ્ય હતું. એ હતું જ્ઞાનવાનું કે “હું કોણ છું” “હું ક્યાંથી આવી છું” અને “મારે ક્યાં જવાનું છું.”

મારું ધ્યેય એકવાર નિર્ધારિત થઈ ગયા બાદ હું આ પાઠ્યકમનો અભ્યાસ નિરંતર ખૂબ લગનથી કરવા લાગી. આ પાઠ્યકમમાં શાસ્ત્રોક્ત રીત ઉપર આધારિત આધ્યાત્મિક શસન પ્રકાર છે જેમાં પ્રાણાયામથી લઈને ધ્યાન ધારણાની શિક્ષા સહિત છે. આ શનસક્રિયાઓને કારણ મારું આજ્ઞા ચક જાગૃત થયું અને મારા શારીરિક, માનસિક અને ભાવનાત્મક વૃત્તિઓમાં થનારા બદલાવને હું સમજવા લાગી.

‘આઠ આધ્યાત્મિક શસન કિયાઓ’ આ પુસ્તક સાધકોના માર્ગદર્શન હેતુ લખાઈ ગઈ છે. આ સાધકોના ‘હું કોણ છું’ ‘હું અહીં કેમ છું’ ‘જેવા ગહન પ્રશ્નોના જવાબ મેળવવામાં અને એમની આધ્યાત્મિક યાગ્રામાં એક દીપસંભની જેમ મદદ કરશે. અહીં અપાયેલી શસન કિયાઓ, એના સમર્થનો તથા ધ્યાનને કારણ સાધકોની આધ્યાત્મિક પ્રગતિ થશે. આ પ્રગતિ કેવી રીતે થાય છે એની પ્રક્રિયાની જાણકારી એમને પ્રાપ્ત થશે. આધ્યાત્મિક વિકાસના માર્ગમાં થનારા બદલાવના પ્રતિ એમની ભાંતિઓ, ભય અને ધારણાઓ છે. આ પુસ્તક અને દૂર કરવામાં સહાયતા કરશે.

સદ્ગુરુ પોતાનું કાર્ય ખૂબ મોટા સ્તર ઉપર કરી રહ્યા છે જેવી રીતે માનવની ચેતના અને વિચારોમાં વિકાસ થઈ રહ્યો છે એ બહુ મહત્વપૂર્ણ છે કે, શીખેલી આ વિદ્યાને આપણે ફક્ત આપણા સુધી જ સીમિત ન રાખતા એને પોતાના આચરણનો એક હિસ્સો બનાવીને આ જ્ઞાન વધુ અને વધુ સાધકો સુધી પહોંચે એ પ્રયત્ન કરવો.

બહુ વર્ષો પહેલા સાંભળેલી ભગવાન બુદ્ધની એક કથા તમને સંભળાવવા માગું છું.

ભગવાન બુદ્ધ પોતાનું શરીર છોડને પ્રાણ ત્યાગનાર હતા, થોડો સમય બચ્ચો હતો. આ સાંભળીને એમના શિષ્ય પોતાની શ્રદ્ધા પ્રગટ કરવા અને થોડો અંતિમ સમય એમની સાથે ગુજરવાની ઈચ્છાથી એમને મળવા આવ્યા. આ જોઈને ભગવાન બુદ્ધ કહ્યું, “કે તમે આવા સમયે મને મળવા આવ્યા એ સારી વાત છે પણ જો તમે અહીંન આવીને પોતાની સાધના ચાલુ રાખત તો એ વધારે ઉત્તમ થાત.”

ચક્રો : ઉર્જા પરિવર્તક

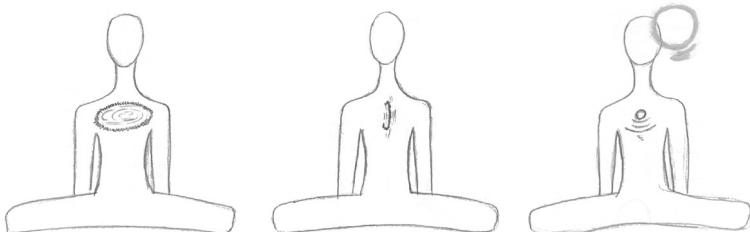
આ દષ્ઠ પારંપારિક ચકોનું વર્ણન નથી કરતાં પરંતુ મારા થકી જોવાયેલા કમને પ્રસ્તુત કરે છે.

જીવિમુનિઓની દસ્તિથી ચક આપણા સૂક્ષ્મ શરીરનો ભાગ છે અને ભૌતિક આંખોથી દેખાશે નહીં. સૂક્ષ્મ શરીર ઉર્જાની વાહિકાઓનું એક જાળું છે અને જે બિંદુ ઉપર આ વાહિકાઓ એકબીજાને ઓળંગે છે ઉર્જાની એ જગ્ગા ઉપર એક જાળ અથવા શક્તિનું કેન્દ્ર બનાવે છે. સંસ્કૃતમાં, આ સૂક્ષ્મ વાહિકાઓને નાડી તરીકે ઓળખીએ છીએ અને જે બિંદુ ઉપર આ નાડીઓ એકબીજાને વિભાજિત કરે છે, એને ચક કહેવાય છે. જ્યાં ફક્ત થોડી નાડીઓ એકબીજાને વિભાજિત કરે છે ત્યાં, લઘુ ચકોનું નિર્માણ થાય છે, જ્યાં શક્તિનો વધુ પ્રવાહ મળે અને વિભાજિત કરે, એ મુખ્ય ચકોનું નિર્માણ કરે છે, દરેક ચકની અવસ્થાનો સ્પષ્ટ

પ્રભાવ એન્ડોકાઈન ગ્રંથિ ઉપર પડે છે. ચકો ખૂબ સૂક્ષ્મ છે અને શક્તિશાળી ઊર્જાના બંવર છે જે બ્રહ્માંદથી શક્તિ પ્રાપ્ત કરે છે. તે પરિવર્તનનું કાર્ય કરતાં ઊર્જાના વેગને નિયંત્રિત કરે છે એટલે ભૌતિક શરીરના જુદા જુદા અંગો દ્વારા એનો ઉપયોગ થઈ શકે.

મુખ્ય ચકો ઉ છે, જોકે સાતમું ચક ખરેખર ચક નથી અને એમાંકોઈ જાળની ગુંથણી નથી. દરેક છ મુખ્ય ચકોમાંથી પ્રત્યેક ચકના પ્રતિરૂપ મહત્વપૂર્ણ અંગો એન્ડોકાઈન જ્વેન્ડના રૂપમાં ભૌતિક શરીરમાં મોજુદ હોય છે અને તે એની ચારે બાજુના સ્થાનને ઊર્જા પ્રદાન કરે છે. કોઈ અંગનું સ્વાસ્થ્ય એના સંબંધિત ચકની અવસ્થા ઉપર નિર્ભર કરે છે. જેટલું વધારે ગીયોગીચ કોઈ પણ ચક થાય છે, એટલું જરૂર એનું સંબંધિત અંગ થાય છે. ચકની જડતાના સંબંધ એની શારીરિક, માનસિક, ભાવનાત્મક લાગણીઓનો બોજો વ્યક્તિનું શરીર-મન પોતાના જીવનની ઉત્કાંતિ સૂધી ઉઠાવે છે. માટે ચકો ફક્ત શારીરિક શક્તિઓનું જ નિયંત્રણ નથી કરતા, પરંતુ વ્યક્તિની ભાવનાત્મક અને માનસિક દશાને પણ નિયંત્રણમાં રાખે છે.

ચકો પોતાનું કદ, આકાર અને ગતિ સંજોગ અને ભાવનાના આધાર ઉપર બદલે છે. આનું હલનચલન લયબદ્ધ અવસ્થાથી અસ્તિત્વસ્ત અવસ્થામાં પરિવર્તિત થઈ શકે છે. તે એક ઉછાળેલા સિક્કાની જેમ, ઘડિયાળના કાંટાની જેમ અથવા ઊંધી દિશામાં, સિક્કાની કિનારીની જેમ ઉપર નીચે, અથવા ડાબી-જમણી ઘડિયાળના લોલકની જેમ તે ગતિ કરે છે. તેની ગતિ સંજોગ, દશા અથવા મનની સ્થિતિ પ્રમાણે બદલાય છે. કોઈપણ ઘટના કરી વ્યક્તિ, સ્થાન અથવા વસ્તુથી સંબંધિત છે એની જાણકારી ચકની ગતિ અને કંપનથી થાય છે. ઉચ્ચ સાધક, ભવિષ્યમાં ઘટનારી વિગતની જાણકારી અથવા એમની પાસે આવનારી વ્યક્તિની પણ જાણકારી એમના અતિવિકસિત અને સંવેદનશીલ ચકોના માધ્યમથી આપી શકે છે.

અનાહત ચકની જુદી જુદી ગતિઓ

“માનવ વિકાસમાં ચકોનું જાગરણ એક મહત્વપૂર્ણ ઘટના છે. આને રહસ્યવાદ અથવા આદૃટોશા સમજવાની ભૂલ નહીં કરવી જોઈએ કારણ કે ચકોના જાગરણ દ્વારા આપણી ચેતના અને મનોદશમાં પરિવર્તન આવે છે. આ પરિવર્તન આપણા રોજિંદા જીવન સાથે મહત્વપૂર્ણ સંબંધ છે... ઉચ્ચ પ્રકારનો પ્રેમ, કસ્તુરા, દાન, દયા વગેરે ઉચ્ચ ગુણ જાગૃત ચકો દ્વારા પ્રભાવિત મનની અભિવ્યક્તિ છે.

- સ્વામી સત્યાનંદ સરસ્વતી

એવી માન્યતા છે કે ચકોની કિયાશીલતાના આધાર ઉપર શારીરિક ઊર્જાને સૂક્ષ્મ ઊર્જામાં પરિવર્તિત કરી શકાય છે અને શારીરિક ઊર્જાના અંતર્ગત અને માનસિક ઊર્જામાં પરિવર્તિત કરી શકાય છે, જેમ જેમ ચકો કિયાશીલ અને જાગૃત થાય છે, મનુષ્યને અસ્તિત્વના અલોકિક સ્થાનોનું જ્ઞાન થાય છે અને એ સ્થાનોમાં પ્રવેશ કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે.

ધાર્યાસોદ્ધ્વાસની કિયાનો અત્યાસ તમે જે કરવાના છો, તે ચકોને કિયાશીલ કરવાનું કાર્ય કરે છે. એ બહુ જરૂરી છે કે ચકો લયબદ્ધતા અને સમનવયતા સાથે કાર્ય કરે જેનાથી ઊર્જા મુક્ત રીતે વહે. ચકો માનસિક ઊર્જાની ધજાઓ છે અને તેમના કંપની લય આપણી લાગણીઓ, ભાવનાઓ અને વિચારોની રીત ઉપર નિર્ધારિત હોય છે.

ચકો

૧. સહસાર ચક (બ્રહ્મરન્ધ)
૨. આજ્ઞા ચક (ભૂકૃટિ અથવા ગ્રીઝન્ નેત્ર)
૩. વિશુદ્ધિ ચક (ગળું)
૪. અનાહત ચક (હદ્ય)
૫. મણીપુર ચક (નાભિ)
૬. સ્વાધિષ્ઠાન ચક (પેદૂ)
૭. મૂલાધાર ચક (પેદૂનું પાછલું હાડકું)

જ્યારે સહસ્ત્રાર કેન્દ્ર જાગૃત થાય છે ત્યારે નવી ચેતના અવતરિત થાય છે. કારણ કે આપણું મન ઈન્દ્રિયો દ્વારા અપાયેલી જાણકારી ઉપર નિર્ભર કરે છે એટલે આપણી વર્તમાનની ચેતના સ્વાવલંબી નથી હોતી, પરંતુ જ્યારે ઉચ્ચ-ચેતના ઉદ્ભવે છે, અનુભવ અને જ્ઞાન પૂર્ણ સ્વતંત્ર બની જાય છે. જ્ઞાનેન્દ્રિય જેમ કે,

કાન, આંખ, નાક વગેરેની સહાયતાની આવશ્યકતા નથી રહેતી. આપણે જોઈ અને અનુભવ કરી શકીએ છીએ જે બાબ્ય આંખ નથી કરી શકતી. એવા અવાજ સાંભળી શકીએ છીએ જે કાન નથી સાંભળી શકતા, એવી સુગંધ સુંધરી શકીએ છીએ જે નાકથી નથી સુંધરી શકતી અને આલિંગની એ ગરમાહટને અનુભવી શકીએ છીએ જેની કોઈ જોડ નથી.

હું આ વિશાળ જ્ઞાનને બને તેટલું ચોક્કસ અને સંપૂર્ણ રીતે પ્રસ્તુત કરું છું.
હું આશા કરું છું કે આને લીધે બધા સાધકો સરળ રીતે શરીર અને મનના કાર્યને સમજી શકે. સૌથી સારી રીત છે જીવનમાં આવતા દરેક કાર્યને સહજતાથી લેવા.
જેમ કે દરેક સંજોગોને હળવાશ અને રમૂજી રીતે માણી શકવું જોઈએ કે નહીં દાંત કચકચાવીને. તો રમૂજીપણું આપણાને મોટા પરિશ્રમોમાંથી ઉગારી શકે છે.
હંમેશ ખુશખુશાલ, આનંદિત અને સર્વશ્રેષ્ઠની અપેક્ષા આપણાને નવા સાહસ અને સંપૂર્ણતા તરફ લઈ જાય છે. “વાવિશું એવું લણીશું” એ પ્રકૃતિનો નિયમ છે.

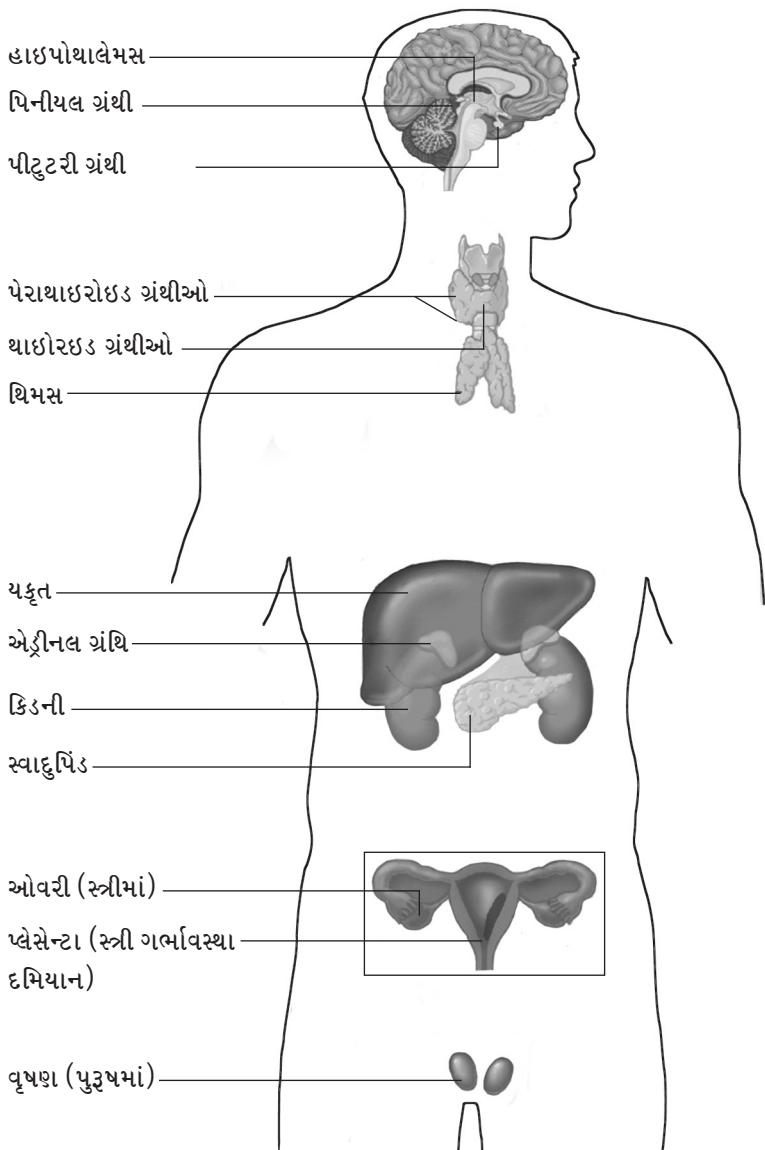
અંત : સ્ત્રોવી ગ્રંથિઓ

એમ કહેવાય છે કે તમારી ઉંમર તમારી ગ્રંથિઓ સાથે સંકળાયેલી છે. જો જુવાન વ્યક્તિ ઉંમરલાયક અને કમજોર લાગે તો તે એની ગ્રંથિઓને કારણ. જો તમને સ્કૂર્ટિપૂર્ણ, પૂર્ણ જીવંત અને શક્તિશાળી અનુભવ થાય તો તે ગ્રંથિઓ જવાબદાર છે. જો તમે માનસિક અથવા શારીરિક રૂપથી ઉત્સાહિત મહેસુસ કરો છો તો એને માટે પણ ગ્રંથિઓ જવાબદાર છે. વાસ્તવિક રીતે તમારું સ્વાસ્થ્ય એક સામાન્ય કાર્ય ક્ષમતા અથવા અસામાન્ય કાર્ય ક્ષમતા ઉપર નિર્ભર કરે છે.

પ્રત્યેક ચક સ્વયંમથી સંબંધિત ગ્રંથિ ઉપર પ્રભાવ નાખે છે. દા. ત. વિશુદ્ધિ ચક પેરાથાઈરોડ, થાઈરોડ અને થાયમસ ગ્રંથિઓને. ચકો અને ગ્રંથિઓના સ્વસ્થ/અસ્વસ્થ કાર્યશીલતા ઉપર કોનો પ્રભાવ પડે છે? તમારા નકારાત્મક વિચાર, ગ્રંથિઓ ઉપર બોજો નાખીને એને સુસ્ત, કમજોર અને અસર્મથ બનાવી એનું કાર્ય ધીમું પાડે છે.

તમારી ગ્રંથિઓને તમે ઔખ્યિ દ્વારા ફરીથી ઉત્સેધિત કરી શકો છો અથવા આ પુસ્તકમાં આપેલા શાસન કિયાના અભ્યાસ અને એના સમર્થનો દ્વારા તમારા સકારાત્મક વિચારોથી સક્રિય કરી શકો છો.

એન્ડોક્રિન ગ્રંથીઓ (અંત: સ્ત્રાવી ગ્રંથીઓ)

આકૃતિમાં ગ્રંથીઓનું સ્થાન દેખાય છે.